

Κοίμηση της Θεοτόκου: ένα χαρμόσυνο πένθος! (Νικόλαος Πάτσαλος, Θεολόγος)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2b8DJfI>]

Ενώπιον λοιπόν της Θεοτόκου «τάφος και νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν»[12]. Ο «Ἐσχατος ἐχθρός» της ανθρωπότητας, ο θάνατος «καταργεῖται»[13] μπροστά στην πηγή της ζωής. «Πού σοῦ θάνατε το κέντρον; Πού σοῦ Ἄδη το νίκος ;»[14] θα επαναλάμβανε ο ιερός Χρυσόστομος. Η Μετάσταση της Θεοτόκου σκορπίζει «πάλιν» χαρά «ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»[15] . Η Κοίμηση της Παναγίας δεν λογίζεται θάνατος αλλά μια «Κάλλιστη Εκδημία»[16] κατά τον μεγάλο Ιωάννη τον Δαμασκηνό που το μόνο που μπορεί να προξενήσει είναι ένα «χαροποιόν ἢ χαρμόσυνον πένθος»[17] κατά τον Συμεών τον Νέο Θεολόγο. Η μεγάλη θεομητορική «ἐορτή τῶν ἐορτῶν» μας μυεί και πάλι στο συγκινητικό πνεύμα της Χαρμολύπης που δεν μας αφήνει ανέλπιδους καθώς « ἐν τῇ κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε» [18]

Αυτό το ξερίζωμα-Αυτή η διάλυση και η μετατροπή του Θανάτου σε Κοίμηση είναι το απόρρητο μυστήριο της Ανατολής, ως αποτέλεσμα της Σάρκωσης του Λόγου την οποία υπηρέτησε η Παναγία. Πως λοιπόν ήταν δυνατόν το σώμα που δάνεισε την ανθρώπινη φύση στο Χριστό λόγω της « δι' υπερβάλλουσας καθαρότητος» του να παρέμενε στη φθορά του θανάτου; Δια του μυστηρίου της Μεταστάσεως τιμάται με Αναστάσιμο τρόπο η γεννήσασα τον Κύριο.

Ο δε Κύριος και Υιός της για άλλη μια φορά «πληρεῖς» και τηρεί τον Νόμο. Τι προβλέπει ο μωσαϊκός νόμος για τους γονείς μας; «*Τίμα τον Πατέρα σου και την Μητέρα σου*»[19]. Αυτό πραγματικά πραγματοποιεί ο Χριστός ενώπιον της μητέρας του με την σημερινή εορτή. Ο Χριστός παραλαμβάνει την μητέρα του «*εἰς τὰ ἴδια*»[20] καθιστώντας την «*Ὑψηλοτέρα τῶν Οὐρανῶν*»[21] και «*Τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ και Ἐνδοξοτέρα τῶν Σεραφείμ*».

Δια της σημερινής Θείας Λειτουργίας πανηγυρίζει η Ορθοδοξία την πάνσεπτο Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Νοερά μεταφερόμαστε στην Γεθσημανή, εκεί που ολοκληρή η εκκλησία των Αγίων Αποστόλων και Προφητών με θεϊκό νεύμα και προσταγή μεταφέρθηκε για να τιμήσει αυτήν που εικονίζει την Εκκλησία. Προπέμπουμε ευλαβικά το πανάχραντο σώμα της Παναγίας παρακαλώντας την ως άλλοι Απόστολοι «*Να μην μας αφήσει ορφανούς από μητέρα*».

Και πράγματι αν ο άνθρωπος δεν ακολουθεί στη ζωή του την διαφάνεια και το παράδειγμα της Παναγίας, η οποιαδήποτε επιτυχία του θα είναι πνευματική αποτυχία. Σήμερα όπου «*πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν*»[22] κανείς δεν αντιλαμβάνεται το σιωπηλό παράδειγμα της Θεοτόκου που το μόνο που κάνει είναι να δείχνει με το δάχτυλό της τον «*αρχηγό της σωτηρίας*» από την νοσηρή κατάσταση του κόσμου. Το δάχτυλο της Παναγίας είναι ο δείκτης, του προς τα που πρέπει να πορευθούμε για να σωθούμε. Αυτός ο εικονογραφικός τύπος της Οδηγήτριας θέλει την Παναγία να δείχνει με δέος προς τον Χριστό σαν να θέλει να μας πει αυτό που είπε στο γάμο της Κανά προς τους υπηρέτες «*Ὅ,τι ἄν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε*»[23].

Η Πανάχραντος χάρις της Παναγίας να μας επισκιάζει. Χρόνια Πολλά. Η Παναγία βοήθεια όλων μας.

[12] Κοντάκιο Εορτής Κοιμήσεως Τῆς Θεοτόκου.

[13] *Α΄ Κορ. 15,26.*

[14] Κατηχητικός Λόγος Ιωάννου Του Χρυσοστόμου.

[15] Αναστάσιμη Προσευχή. Βλ. *Πεντηκοστάριον.*

[16] Ιωάννου Δαμασκηνού, *Η Θεοτόκος, Τέσσερις Θεομητορικές Ομιλίες*, εκδ. Αποστολικής Διακονίας Της Εκκλησίας της Ελλάδος, 2010, σελ.128-129.

[17] Βλ. Συμεών Του Νέου Θεολόγου, *Κεφάλαια Θεολογικά Και Πρακτικά Ρ΄(100), 8, SC 51, 82 και Κατήχηση 2, SC 96, 258.*

[18] Απολυτίκιο Εορτής Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

[19] *Εξ. 20,12.*

[20] *Ιω. 19,27.*

[21] Μεγαλυνάριο Μικρού Παρακλητικού Κανόνος.

[22] $\Psi\lambda$. 13,3.

[23] $I\omega$. 2, 4.